

گزارش اجوکیشین سیتی از داخل لوسیل مرکز خبری لوسیل، جایگاه ویژه تیفوسی‌های آرژانتین!

سعید زاهدیان-دوحه
روزنامه نگار

به پناالتی رفت. پناالتی اول را که اوریسیچ گل کرد، انگار آرژانتین گل زد. وقتی دروازه‌بان کرواسی -دومینیک لیواکوویچ- که بازی قبل مقابل ژاپن با گرفتن ۳ پناالتی عامل حضور تیمش در مرحله یک چهارم بود، ضربه اول برزیل را گرفت تا مرکز خبری لوسیل منفرج شود. پناالتی‌ها یکی یکی بعد از آن گل شد تا ولاسیچ پناالتی خود را گل کرد. حالا مارکینیوش بود که اگر ضربه‌اش را از دست می‌داد، برزیل باید با جام خداحافظی می‌کرد. آیا واقعاً برزیل حذف می‌شود؟ او پشت توپ ایستاد و ضربه‌اش را لیواکوویچ مهار کرد. برزیل باخت و حذف شد اما در مرکز خبری جو جوری بود که انگار آرژانتین هلند را برده و به نیمه نهایی رسیده است.

جشن آرژانتینی‌ها برای باخت رقیب

بیرون مرکز خبری و اطراف استادیوم هم دست کمی از مرکز خبری نداشت. آرژانتینی‌های تیفوسی پای مانیتور بزرگ ورزشگاه لوسیل با هر پناالتی هدر رفته برزیل به هوا می‌پریدند و شال‌های خود را با فریاد اولیه اوله روی سر می‌چرخاندند. وقتی برزیل حذف شد، بسیاری از آرژانتینی‌ها لباس‌های خود را از تن درآورده و مثل شال روی سر می‌چرخاندند. جو عجیبی بود. انگار آرژانتین برنده شده. حدود نیم ساعت جشن آرژانتینی‌ها بیرون لوسیل طول کشید تا آنها به خودشان بیایند و بفهمند که تیم‌شان بازی دارد و حالا باید برای تشویق آلپی سلسسته داخل ورزشگاه بروند و نوبت تشویق مسی و دیگر بازیکنان آرژانتین است.

ورزشگاه لوسیل، مرکز خبری؛ جو عجیبی بود. تا اینجا جام، هیچکس در هیچ ورزشگاهی چنین فضایی ندیده بود. مرکز خبری ورزشگاه دوحه از ۴ ساعت مانده به بازی آرژانتین و هلند جا برای سوزن انداختن نداشت. همه در ورزشگاه می‌خکوب پای تلویزیون‌ها، کار را تعطیل کرده بودند بی‌توجه به حواشی و اتفاقات خود لوسیل و بازی هلند-آرژانتین، منتظر نتیجه بازی برزیل و کرواسی بودند. دقایق آخر همه سر پا بازی را نگاه می‌کردند و با هر حمله کرواسی به هوا می‌پریدند. وقتی برزیل با یک گل جلو بود و خبرنگاران آرژانتینی که دلشان نمی‌خواست رقیب دیرینه برنده شود، چشم‌شان به ساعت بود که دقیقه ۱۱۸، اوریسیچ از سمت چپ نفوذ کرد و با پاس کات‌بک، توپ را به حوالی نقطه پناالتی فرستاد. بوی گل می‌آمد. خبرنگاران نیم‌خیز بودند که بتکوویچ ضربه را به سمت چهارچوب زد و توپ بعد از برخورد به پای مارکینیوش تغییر جهت داد و به کنج دروازه برزیل رفت.

خبرنگاران که هوادار شدند

غوغایی شد. اوله، اوله خبرنگاران در مرکز خبری اتفاق بی‌سابقه‌ای بود؛ خبرنگاران مثل هواداران آرژانتین چنان شادی و جشنی برپا کرده بودند که هرگز ندیده بودیم. بازی

بیشترین سود از داوری: آرژانتین! بیشترین اعتراض به داوری: آرژانتین!

ایمان گودرزی
روزنامه نگار

حاشیه‌های بازی آرژانتین - هلند با سوت آغاز بازی شروع نشد بلکه دقیقاً از زمان انتخاب داور بازی کلید حواشی این دیدار زده شد. مثلاً لاهوز داور اسپانیایی که خود اسپانیایی‌ها و تیم‌های لالیگایی دل خوشی از او ندارند قضاوت این دیدار را بر عهده گرفت. به هر حال در دومین دیدار یک چهارم آلپی سلسسته به مصاف لاله‌های نارنجی رفت تا دومین تیم نیمه‌نهایی مشخص شود. مسی و یارانش تا دقیقه ۸۳ با دو گل پیش بودند تا اینکه هورست گل اول هلندی‌ها را وارد دروازه آرژانتین کرد و شعله جنگ را به بالاترین حد ممکن رساند. بعد از این گل بازی کاملاً از دست لاهوز در رفت و از ۱۵ کارت زردی که در طول بازی داده شد ۹ تا بعد از دقیقه ۸۳ داده شد. لاهوز خطاهای «۵-۵» را دقیقاً به نفع آرژانتین سوت زد و این داستان باعث عصیانیت هلندی‌ها شد و در نهایت بازی با نتیجه دو - دو به پناالتی کشیده شد که آرژانتین موفق شد به نیمه نهایی راه پیدا کند. کمتر کسی به یاد دارد که آرژانتینی‌ها در بازی‌های حساس جنگ روانی برای حریف راه نینداخته باشند. این بازی هم مستثنی نبود و تا آخر بازی و حتی در رختکن دعوی لفظی ادامه داشت، به هر حال آرژانتینی‌ها همان فن آرژانتینی هلند را بار دیگر در ضربات پناالتی شکست داد اما نکته جالب‌تر این بود که در پایان بازی مسی از داور شاکی بود تا هلندی‌ها!

وقتی مرد آینه‌ای شکست

تیمار، ایرپورت دیس‌وی!

اختصاصی ایران ورزشی

سعید آقایی - دوحه
روزنامه نگار

اجوکیشین سیتی جمعه شب غوغا بود. استادیوم زیبای شمال دوحه میزبان یکی از جذاب‌ترین و شورانگیزترین بازی‌های جام جهانی ۲۰۲۲ به شمار می‌رفت و اتفاقاتی که در حاشیه و متن این نبرد زیبا و غیرقابل پیش‌بینی رخ داد، سبب شد تا بازی برزیل - کرواسی به عنوان یکی از خاطره‌انگیزترین بازی‌های جام برای همیشه به تاریخ ستیجاق شود.

نخستین بازی مرحله یک چهارم نهایی جام جهانی، یک بازی خاص و ویژه بود. کرواسی تیم چتر و بدین زلاتکو دالیچ که در دوره پیش با قلح و قلمح همه مدعیان به فینال رسیده بود، برابر برزیل مدعی شماره یک جام یک

بازی جذاب را رقم زد. بعد از نمایش سحرانگیز سلسائو مقابل کره جنوبی و ژوکوبونیتوی شاگردان تیتیه همه برزیل را به عنوان مدعی جام معرفی کردند و همین سبب شد تا حال و هوای خاصی در استادیوم اجوکیشین سیتی حاکم باشد. هواداران برزیل از ساعت‌ها قبل خود را به استادیوم رساندند تا شاهد یک بزرگ باشند و همین سبب شده بود که پیش از بازی اتمسفر عجیبی در حوالی ورزشگاه حاکم شود.

مرد آینه‌ای هوادار برزیل که در قطر حسابی معروف شده، نقش اول گنده‌های هواداری بیرون استادیوم بود. او با همان پوشش مخصوص خود که لباسی ساخته شده از تکه‌های یک آینه‌های رنگارنگ است، در بیرون از ورزشگاه حسابی جولان می‌داد و با بوق و پرچم جلب توجه می‌کرد. تقریباً تمامی هوادارانی که برای این بازی

به اجوکیشین آمده بودند، دقایقی را پیرامون مرد آینه‌ای گذراندند و با او عکس گرفتند. جالب اینکه هواداران کرواسی نیز از این اتفاق غافل نبودند با مرد آینه‌ای هوادار برزیل عکس می‌گرفتند و البته کرمی می‌خواندند. کری خوانی یک دسته از هواداران کرواسی با مرد آینه‌ای هوادار برزیل جذاب و تماشایی بود. هواداران کرواسی که صورت‌های خود را رنگ کرده بودند و لباس و کلاه کرواسی را بر تن داشتند، به هنگام گرفتن عکس یادگاری با مرد آینه‌ای با او کری جالبی خواندند. یکی از این هواداران به مرد آینه‌ای که مجسمه جام جهانی در دست داشت، گفت: جام را به من بده؛ چون این جام برای ماست و شما باید دست‌خالی از جام بیرون بروید! کنایه‌ای که البته با سوت و تشویق بقیه هواداران کرواسی همراه شد.

کنایه کروات‌ها به نیمار

«مترو، دیس‌وی!» این اسم رمز این روزهای دوحه است. اسم رمزی که از تکیه کلام مأموران متروی دوحه آغاز شد و با ذوق و قریحه خبرنگاران ایرانی حاضر در دوحه جهانی شد! مأموران متروی تازه‌تأسیس دوحه که عموماً از کشورهای آفریقایی هستند، در تمامی استگاه‌های متروی دوحه بویژه ایستگاه‌های استادیوم‌ها با بلندگو با جمله «مترو، دیس‌وی» تماشاگران و هواداران را از هر جای شهر به سمت مترو راهنمایی می‌کنند. این اتفاق توسط خبرنگاران ایرانی حاضر در دوحه بدل به یک سوزه بین‌المللی شد. خبرنگاران ایرانی که ثابت کرده‌اند در سوزه‌سازی و سوزه کردن استادانند، از این شعار یک سوزه جهانی ساختند و البته همراهی مأموران متروی دوحه و استقبال آنها این شعار را جهانی کرد. به گونه‌ای که در پایان بازی‌ها، یکی از سوزه‌های اصلی هواداران در هنگام خروج از استادیوم، شعار «مترو، دیس‌وی» است که به سبک شعرهای استادیومی آن را فریاد می‌کنند! جالب اینکه هر جای دوحه که جمعیتی از هواداران تیم‌های خارجی تجمع کنند، یکی از شعارهای ثابت آنها علاوه بر شعارهای روتین هواداری از تیمشان، شعار «مترو، دیس‌وی» است! کار تا بدانجا بالا گرفته که خبرنگار یک شبکه تلویزیونی آمریکایی جنوبی با حضور در میدان اصلی شهر گزارشی از این شعار ساخت که توسط این شبکه پخش شد! این شعار بین‌المللی یکی از سوزه‌های هواداران کرواسی در پایان بازی برزیل و کرواسی در دوحه بود. در پایان بازی و به هنگام خروج هواداران کرواسی از استادیوم آنها با استفاده از شعار مترو، برای نیمار و تیم ملی برزیل شعار جالبی ساختند و به هنگام خروج از استادیوم آن را سر می‌دادند. در حالی که هواداران برزیل ساکت و غمگین در حال خروج از استادیوم بودند، هواداران کرواسی با کنایه به نیمار و با استعاره از شعار مترو، شعار می‌دادند: «نیمار، ایرپورت، دیس‌وی!» شعاری که طعنه به شکست برزیل و حذف نیمار و یارانش از جام بود. این شعار به اندازه‌ای جذاب و جالب بود که خبرنگار یک شبکه تلویزیونی آلمانی با هوادارانی که این شعار را سر می‌دادند، گفت‌وگو کرد و هوادار کرواسی نیز با شور و حال فراوان این شعار را جلوی دوربین با زبان بدن اجرا کرد تا جهانی شود!

استادیوم در قرق برزیلی‌ها

تقریباً تمام استادیوم اجوکیشین سیتی در اختیار برزیلی‌ها بود. هواداران پر سر و صدای سلسائو از ساعت‌ها قبل صندلی‌های اجوکیشین سیتی را تسخیر کردند و با پیراهن و صورت زرد، طبل و شیپور اتمسفر ورزشگاه را کاملاً در اختیار گرفته بودند. هر ۳ طبقه استادیوم در دست در اختیار برزیلی‌ها بود و هواداران اندک کرواسی تنها در ضلع غربی استادیوم در طبقه اول و بخش محدودی در طبقه دوم پشت دروازه مستقر شده بودند. همین برتری عددی قابل توجه هواداران برزیل سبب شد تا به نوعی برزیل میزبان این بازی باشد. هواداران برزیل بویژه شرقی مستقر شده بودند. در سراسر طول بازی با طبل و شیپور تیم خود را تشویق می‌کردند و لحظه‌ای از سر و صدا باز نایستادند. نکته جالب و عجیب اینکه ضربات پناالتی در دروازه‌ای زده شد، که محل استقرار هواداران پرشور برزیل بود و همین سبب شد بعد از شکست سلسائو و حذف از جام شاهد صحنه‌های عجیبی روی صندلی‌ها باشیم. گریه و اشک‌هایی که یک لحظه بند نمی‌آمد و تمامی رنگ‌آمیزی روی صورت هواداران برزیل را شست تا عکاسان حاضر در استادیوم لنزهای دوربین خود را به سمت هواداران گریان گرفته و عکس‌های زیبایی را ثبت کنند. ناراحتی هواداران برزیل از این حذف غیرمنتظره به اندازه‌ای بود که تا ساعت‌ها نای خروج از استادیوم نداشتند و جالب بود که اشک‌های آنها سبب شده بود تا بازیکنان برزیل نیز قادر به ترک کردن زمین بازی نباشند و با هواداران خود همراهی کنند؛ حتی نیمار مغرور. در آن سوی استادیوم اما غوغا بود. صندلی‌های پشت دروازه غربی شاهد جشن و پایکوبی هواداران کرواسی بود که حالا در سکوت مرگبار هواداران برزیل سر و صدای آنها بیشتر و بهتر به گوش می‌رسید و تا مدت‌ها ایستاده به تشویق بازیکنان خود پرداختند. بازیکنان کرواسی نیز که روی چمن ورزشگاه جشن و شادی برپا کردند بودند، به سمت هواداران خود رفتند تا ضمن تشکر از آنها در جشن شریک هواداران شوند. در این لحظات حضور فرزندان کوچک بازیکنان تیم ملی کرواسی که به زمین آمده بودند، صحنه‌های جذابی خلق کرد. قاب‌های شادی بازیکنان کرواسی همراه با فرزندان خود که اغلب آنها پیراهن تیم ملی را بر تن داشتند و همراهی با جشن هواداران سوزه نابی برای عکاسان بود تا تصاویر جذابی را ثبت کنند.

